

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Olga Adam,

Judecători - Constantin Alerguș, Ion Arhiliuc, Vladimir Timofti,
Ghenadie Nicolaev,

cu participarea procurorului Dumitru Graur și avocatului Ion Vizdoga,
a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sili, împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012, în cauza
penală în privința lui

*Podoleanu Valeriu Gheorghe, născut la
30 martie 1971, originar din s. Lăpușna,
r-nul Hîncești, domiciliat mun. Chișinău,
str. Botanica Veche 8, ap. 35*

și

*Vrabie Dumitru Andrei, născut la 26
martie 1969, originar și domiciliat în s.
Peresecina, r-nul Orhei.*

Termenul de examinare a cauzei este din
05.02.2013 pînă la 12.04.2013.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul a susținut recursul, solicitînd admiterea lui în sensul declarat.

Persoanele achitate Podoleanu Valeriu și Vrabie Dumitru și apărătorul
acestora, avocatul Ion Vizdoga, s-au pronunțat pentru respingerea recursului,
cu menținerea hotărîrii atacate.

Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 16 martie 2012, Podoleanu Valeriu și Vrabie Dumitru au fost achitați de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 324 alin. (2), lit. b) Cod penal și respectiv, de art. 324 alin. (1), 324 alin. (2), lit. b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, inculpații Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu au fost învinuiți de faptul, că Vrabie Dumitru deținînd

funcția de comandant de grup al Plutonului patrulare rutieră a Direcției poliției rutiere a Ministerului Afacerilor Interne și anume, fiind în exercițiul funcției deținute la începutul lunii septembrie 2010, aflându-se pe traseul Chișinău-Leușeni, în s. Cristești, r-nul Nisporeni, contrar prevederilor art. 12 pct. 9) din Legea nr. 416-XII din 18.12.1990, cu privire la poliție și art. 400, 440 din Codul contravențional, potrivit cărora era obligat să constate fapta contravențională, adică să colecteze și să administreze probele privind existența contravenției, să întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție și să aplice sancțiunea corespunzătoare, contrar obligațiilor de serviciu, a pretins și a primit de la cet. Postica Victor, bani în sumă de 150 lei, pentru a nu administra probe și a întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție prevăzută de art. 236 al. (3) Cod contravențional, și pentru a nu aplica sancțiunea prevăzută pentru comiterea acestei contravenții.

Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu, ultimul fiind inspector al Plutonului de escortă a Departamentului Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, prin înțelegere prealabilă, ambii fiind în exercițiul funcției, la 29 septembrie 2010, în jurul orei 15.55, aflându-se pe traseul Chișinău-Leușeni, în s. Cristești, r-nul Nisporeni, după constatarea comiterii contravenției prevăzută de art. 236 al. (3) Cod contravențional, de către cet. Postica Victor, a primit de la ultimul bani în sumă de 280 lei, pentru neîndeplinirea acțiunilor ce țin de obligațiile lor de serviciu, și anume, pentru a nu întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție și pentru neaplicarea sancțiunii prevăzute pentru comiterea acestei contravenții. Vrabie Dumitru, continuându-și acțiunile sale, acționând cu intenție directă, în scopul de a înlătura urmele acestei infracțiuni și pentru a evita răspunderea penală, a lichidat informația video prin ștergerea fișierului de pe purtătorul de informație „Transced”, probă, ce servea la constatarea comiterii contravenției de către Postică Victor. Tot el, a divizat banii primiți în calitate de mită de la Postica Victor, pentru sine, suma de 180 lei și pentru Podoleanu Valeriu, suma de 100 lei, ultimul învinuindu-se că, contrar prevederilor art. 12 pct. 9) din Legea nr. 416-XII din 18 decembrie 1990, cu privire la poliție, art. 15 lit. i) și j) al Codului de etică și deontologie a polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006 și art. 400, 440 din Codul contravențional, potrivit cărora era obligat să constate fapta contravențională, adică să colecteze și să administreze probele privind existența contravenției, să întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție și să aplice sancțiunea corespunzătoare, să se opună tuturor formelor de corupție din poliție și să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție, a primit banii.

Acțiunile lui Vrabie Dumitru au fost încadrate în baza art. 324 alin. (1), 324 alin. (2), lit. b) Cod penal și ale lui Podoleanu Valeriu - în baza art. 42 alin. (5), 324 alin. (2), lit. b) Cod penal.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința primei instanțe, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Podoleanu Valeriu și Vrabie Dumitru să fie recunoscuți vinovați și condamnați pentru comiterea infracțiunilor imputate la 5 ani

închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 40000 lei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani și, respectiv, la 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 50000 lei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, pe motiv că probele administrate și verificate în ședința de judecată și anume, declarațiile martorului Postica Victor, înregistrările de imagini a convorbirilor acestuia cu Vrabie Dumitru, cât și alte probe scrise, în opinia apelantului, cu certitudine confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate, însă, instanța nu le-a dat o apreciere juridică cuvenită, punând la baza sentinței de achitare declarațiile inculpaților, astfel pronunțând o sentință ilegală și neîntemeiată de achitare în privința acestora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel și-a motivat decizia sa prin următoarele:

- instanța de fond în baza probelor acumulate și administrate în cadrul cercetării judecătorești corect a ajuns la concluzia privind nevinovăția lui Podoleanu Valeriu și Vrabie Dumitru în comiterea infracțiunilor imputate, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, că probele administrate în cauză prezentate de acuzare au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și nu dovedesc vinovăția inculpaților;

- a considerat neîntemeiate argumentele procurorului precum că vinovăția inculpaților se dovedește prin: declarațiile martorilor Postica Victor și Găina Ion; procesul-verbal privind marcarea-examinarea bancnotelor din 29 septembrie 2010 (Vol. I, f.d. 13); ordonanța de recunoaștere și anexare la dosar a corpurilor delictive din 01.10.2010 (Vol. I, f.d. 14); actul de primire-predare a mijloacelor bănești marcate de CCCEC din 29 septembrie 2010 (Vol. I, f.d. 16); procesul-verbal privind efectuarea interceptării convorbirilor din 01.10.2010 și stenograma convorbirilor între Podoleanu Valeriu, Vrabie Dumitru și Postica Victor, din 29 septembrie 2010 (Vol. I, f.d. 18-19); procesele-verbale de percheziție și examinare corporală a lui Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu din 29.09.2010 (Vol. I, f.d. 22-25); procesul-verbal de percheziție din 29.09.2010 a autoturismului de model „Škoda Superb”, cu n/î MAI 0329 (Vol. I, f.d. 26-27); procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 01.10.2010 (Vol. I, f.d. 38); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 29.09.2010 (Vol. I, f.d. 39-40); procesul-verbal de examinare a documentelor din 01.10.2010 (Vol. I, f.d. 41); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 04.10.2010 (Vol. I, f.d. 56); raportul de expertiză nr. 2552-2553 din 20.10.2010 (Vol. I, f.d. 63-74); procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.10.2010, privind examinarea radarul de model „КОМПЛЕКС ИСКРА ВИДЕО” cu nr. ИВ-2119, aparatul de fixare a vitezei de model „СИМИКОМ”, monitorul de model „СИМИКОМ”, camera video de fixare cu numărul de serie „J05024080” și compactflash de model „Transcend” (Vol. I, f.d. 92); raportul de expertiză tehnică nr. 2276/RE0000046 din 08.11.2010 (Vol. I, f.d. 83-89);

- că declarațiile martorului Postica Victor, precum că la începutul lunii septembrie 2010, Vrabie Dumitru a pretins și a primit de la el bani în sumă de 150 lei, pentru a nu-i întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție, pentru exces de viteză și a nu-i aplica sancțiunea contravențională, nu au fost probate și acuzarea nu a prezentat probe întru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal;

- potrivit procesului-verbal privind marcarea-examinarea bancnotelor din 29.09.2010, procesului-verbal de înzestrarea cu tehnică specială din 29.09.2010 (Vol. I, f.d. 17), Postica Victor a fost postat în rolul de investigator sub acoperire, provocându-i pe Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu la acțiuni de corupere pasivă, declarând că a fost stopat de polițiști și s-a urcat în mașina poliției ca să vadă cu ce viteză se deplasa, a cerut să nu-i fie întocmit proces-verbal și el le va da 200 lei, apoi a propus 300, apoi 400 lei și în acea zi, special, a fost înzestrat cu tehnică specială și trimis pentru a transmite bani polițiștilor care-l vor stopa. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul penal a reținut că Postica Victor a avut rol de agent provocator. (cauzele Ramanauskas contra Lituaniei; Ludi contra Elveției; Teixeira contra Portugaliei și cauza Constantin și Stoian împotriva României);

- organul de urmărire penală la 28.09.2010 nu a avut date concrete cu privire la implicarea inculpaților Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu în extorcarea sistematică a mijloacelor financiare de la Postica Victor sau de la alți șoferi ce se deplasau pe traseul Leușeni-Chișinău, că în procesul-verbal de marcarea-examinarea bancnotelor din 29.09.2010, a fost indicat „că marcarea a fost efectuată în scopul documentării faptului estorcării sistematice a mijloacelor financiare de către colaboratorii Poliției rutiere pe traseul Leușeni-Chișinău de la V. Postica”, iar acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma faptul, că la momentul efectuării actelor preliminare de către investigatorul sub acoperire, organul de urmărire penală avea motive temeinice de a suspecta existența unei activități infracționale din partea inculpaților Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu;

- a respins argumentul apelantului, precum că instanța de fond inoportun a concluzionat despre încălcarea normelor de procedură penală de către Judecătorul de instrucție la autorizarea efectuării măsurilor operative de investigații (f.d. 11), deoarece la acel moment organul de urmărire penală nu avea motive să-i suspecteze pe inculpați, precum și pe alți colaboratori că aceștia pretind, primesc și acceptă bani ce nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce intră în obligațiunile acestora de serviciu;

- s-a constatat cu certitudine că Postica Victor în mod insistent îi propunea inculpatului Vrabie Dumitru sume bănești în ordine de creștere, fapt confirmat de către aceștia în ședințele instanței de fond și de apel, astfel Postica Victor l-a instigat pe Vrabie Dumitru la săvârșirea infracțiunii;

- probele obținute din activitatea lui Postica Victor, ca investigator sub acoperire și anume, procesul-verbal de interceptare și înregistrare a convorbirilor și a imaginilor video (Vol. I, f.d. 18, Vol. II, f.d. 16), prin prisma art. 93, 94 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, nu pot constitui mijloc de

probă la stabilirea vinovăției persoanei de comiterea unei infracțiuni. Prin urmare, procesele-verbale de percheziție și examinare corporală a inculpaților Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu din 29.09.2010 (Vol. I, f.d. 22, 25, procesul-verbal de percheziție al autoturismului de model „Škoda Superb”, cu n/î MAI 0329 (Vol. I, f.d. 26-27), raportul de expertiză nr. 2552-2553 din 20.10.2010 (Vol. I, f.d. 63-74), raportul de expertiză tehnică nr. 2276/RE0000046 din 8.11.2010 (Vol. I, f.d. 83-89) - au fost obținute în baza probelor obținute din activitatea lui Postica Victor, ca investigator sub acoperire și sunt inadmisibile, că organul de urmărire penală a folosit în mod principal și direct date și informații obținute din proba ilegală;

- Postica Victor nu a dat suma de 280 lei inculpaților, ci a lăsat-o în automobil, între banchetele din față, fapt confirmat de acesta în ședința instanței de apel, nedovedindu-se că inculpații au primit această sumă sau că ar fi știut despre lăsarea banilor și acuzarea nu a prezentat probe obiective, pertinente și concludente privind vinovăția inculpaților Podoleanu Valeriu și Vrabie Dumitru în comiterea infracțiunilor imputate, instanța de fond a făcut o analiză amplă probelor prezentate, concluzionând nevinovăția lor.

5. În recursul ordinar declarat de procuror, invocându-se temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că instanțele de fond și de apel nu au apreciat la nivelul convenit probele prezentate de acuzare, care, în opinia recurentului, demonstrează cu certitudine culpabilitatea inculpaților Podoleanu Valeriu și Vrabie Dumitru, în cauză nu s-a ținut cont de depozițiile martorilor și altor probe din dosar, care în cumul lor demască pe inculpați în comiterea infracțiunilor imputate, criticând aprecierea probelor care au stat la baza hotărârilor adoptate, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar nepronunțarea asupra acestora echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

6. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma

cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate.

În cauza dată, instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, precum și explicațiile pct. 22.2 a hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 cu modificările din 30 martie 2009 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, potrivit căruia instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Încălcarea acestor prevederi, în conformitate cu art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, reprezintă temei pentru recurs ordinar și constatarea acestora în cadrul examinării recursului, duce la casarea deciziei pronunțate de instanța de apel.

Astfel, din conținutul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012, Colegiul penal lărgit evidențiază încălcarea prevederilor procesual penale sus menționate în cadrul examinării apelului declarat de procuror, prin care se confirmă argumentele recurentului că instanța de apel nu a apreciat probele puse la baza sentinței instanței de fond, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, adică nu a expus totalmente motivele pe care se întemeiază soluția.

Din conținutul apelului declarat de procuror (Vol. III, f.d. 95-98), rezultă că în susținerea cerințelor de casare a sentinței primei instanțe și rejudecării cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare în privința lui Podoleanu Valeriu și Vrabie Dumitru, se invocă un set de motive cu referire la aprecierea probelor prezentate în sprijinul învinuirii: declarațiile martorilor Postica Victor și Găina Ion; procesul-verbal privind marcarea-examinarea bancnotelor din 29.09.2010; ordonanța de recunoaștere și anexare la dosar a corpurilor delictive din 01.10.2010; actul de primire-predare a mijloacelor bănești marcate de CCCEC din 29.09.2010; procesul-verbal privind efectuarea interceptării convorbirilor din 01.10.2010 și stenograma convorbirilor între Podoleanu Valeriu, Vrabie Dumitru și Postica Victor din 29.09.2010; procesele-verbale de percheziție și examinare corporală a lui Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu din 29.09.2010; procesul-verbal de percheziție din 29.09.2010 a autoturismului de model „Škoda Superb”, cu n/î MAI 0329; procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 01.10.2010; procesul-verbal de examinare a documentelor din 01.10.2010; raportul de expertiză nr. 2552-2553 din 20.10.2010; raportul de expertiză tehnică nr. 2276/RE0000046 din 08.11.2010, cât și alte probe scrise, însă, din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel nu a verificat minuțios probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, doar a audiat pe inculpații Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu, cât și martorul Postica Victor, probe, care nu au fost supuse analizei în coroborare cu alte probe.

La argumentarea necesității respingerii apelului, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar, acordând o valoare primară probelor care, în opinia acestei instanțe, demonstrează nevinovăția inculpaților Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu, în detrimentul celor aduse de procuror.

Tot Curtea de Apel a concluzionat că probele au fost examinate în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, care în ansamblu lor dovedesc nevinovăția inculpaților, instanța de fond corect a dispus achitarea lui Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu.

Astfel, aceasta a pus la baza nevinovăției lui Vrabie Dumitru și Podoleanu Valeriu aceleași probe care au fost cercetate de instanța de fond, le-a descris în decizie, însă, fără a le verifica mai minuțios.

Colegiul penal menționează, că potrivit materialelor dosarului în cauză toate acțiunile lui Postica Victor, au fost efectuate în cadrul urmăririi penale și acțiunile efectuate cu participarea acestuia la 29 septembrie 2010, au fost autorizate de către judecătorul de instrucție, că în cadrul urmăririi penale au fost efectuate confruntări între inculpați și martorul Postica V., ulterior ultimul fiind audiat în instanța de fond, cât și în instanța de apel.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel judecând cauza nu a ținut cont și nu a apreciat minuțios discuția întreținută între Postica Victor și Vrabie Dumitru din data de 29 septembrie 2010 în automobilul de serviciu de model „Școda Superb” cu n/î MAI 0329, unde Vrabie Dumitru i-a comunicat lui Postica Victor că pentru încălcarea comisă pentru depășirea limitei de viteză, sancțiunea este de 1000 lei amenda și 5 puncte de penalizare și în timpul acestei discuții după ce Postica Victor a întrebat: *„în jumătate cum?”*, Vrabie Dumitru a menționat: *„Ei Victor!, hai grăiește repede și fă ceva dacă ai, dacă nu, nu!”*, *„Eu nu-s la piață Victor”*, *„Ai să te duci la piață și ai să târguiești la piață”*, *„Da punele vâi aicea jos și lasăle așa aicea și dute cu Dumnezeu mai departe!”* (Vol. I, f.d. 19, 20), astfel ultimul neîntocmind în privința lui Postica Victor proces-verbal privind contravenția comisă și nu i-a aplicat sancțiunea corespunzătoare.

Prin urmare, instanța de apel urma în mod obligatoriu să verifice dacă acțiunile lui Vrabie Dumitru întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal, ținând cont că acesta a negat faptul primirii mijloacelor bănești de la Postica Victor, susținând că nu cunoaște despre faptul că ultimul a lăsat mijloace bănești în automobilul de serviciu, considerând că mijloacele bănești aparțineau lui Podoleanu Valeriu, pe când martorul Postica Victor în ședință de judecată a confirmat faptul că anume Vrabie Dumitru i-a indicat locul unde să fie plasată suma de bani, astfel instanța a dat o apreciere eronată acestui aspect, dând prioritate declarațiilor inculpaților.

Colegiul penal menționează, că primirea de bani de către o persoană cu funcție de răspundere, pentru neîndeplinirea unor acțiuni ce ține de obligațiile sale de serviciu, constituie latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută la art. 324 Cod penal.

În acest context, Colegiul reliefă că în cadrul percheziției din 29 septembrie 2010, au fost depistate și ridicate două bancnote a câte 50 lei de la Podoleanu Valeriu, iar altele paisprezece bancnote, zece bancnote cu nominalul

de 10 lei și patru bancnote a câte 20 lei, au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției automobilului de serviciu de model Šcoda Superb, cu n/î MAI 0329.

De asemenea, Colegiul penal relevă că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 15 al Legii nr. 45 din 12.04.1994, privind activitatea operativă de investigații, deoarece Postica Victor a sesizat organul de urmărire penală despre infracțiunea comisă de către colaboratorii poliției rutiere și în baza plîngerii acestuia din 28 septembrie 2010, în aceeași zi, prin ordonanță a fost intentată cauza penală întru stabilirea ilegalităților din partea colaboratorilor de poliție și existența în acțiunile lor a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 324 Cod penal.

Tot odată, instanța de recurs remarcă că instanțele ierarhic inferioare la aprecierea probelor nu au luat în considerație prevederile capitolului II al Instrucțiunii privind modul de utilizare a mijloacelor speciale aprobată prin Ordinul MAI nr. 45 din 19.02.2010 unde este specificat că „La procedura filmării abaterilor din mișcare, se interzice oprirea autovehiculelor care circulă pe sensul opus de deplasare al autovehiculului poliției rutiere”, anume cum a avut loc în cazul dat. După stabilirea faptului depășirii limitei de viteză de către Postica Victor, inculpatul Podoleanu Valeriu nu a întocmit proces-verbal pentru contravenția comisă, dar i-a comunicat lui Postica Victor să meargă la automobilul de serviciu unde se afla Vrabie Dumitru.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal, instanța de apel urma să verifice minuțios dacă inculpații Podoleanu Valeriu și Vrabie Dumitru au admis încălcări a procedurii de documentare a contravenției săvârșite de către Postica Victor, exprimate prin încălcarea prevederilor capitolului II al Instrucțiunii privind modul de utilizare a mijloacelor speciale aprobată prin Ordinul MAI nr. 45 din 19.02.2010 și Codului Contravențional, și de ce a fost șters fișierul (foto) din memoria operativă a dispozitivului de măsurare a vitezei de model „Iskra Video” instalat la 29.09.2010 în automobilul de serviciu de model „Šcoda Superb” cu n/î MAI 0329, privind depășirea limitei de viteză de către Postica Victor.

Colegiul penal mai enunță și faptul că, instanța de apel a ignorat raportul de expertiză tehnică nr. 2276/RE0000046 din 08.11.2010, prin care s-a stabilit că în purtătorul de informație de model „Transcend” compactflash cu capacitatea de 256 Mb., din data de 29.09.2010 au fost lichidate fișiere. (Vol. I, f.d. 83-89).

Astfel, din textul deciziei Curții de Apel se întrevede că aceasta a preluat aceleași motive ale sentinței, întemeindu-și soluția pe declarațiile inculpaților, neglijând o mare parte din argumentele și probele prezentate de acuzare.

Colegiul penal menționează, că apelul este o cale de reformare a hotărîrii sub aspect de fapt și de drept, în baza acestuia se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe.

Prin urmare, instanța de apel urma motivat să se expună asupra fiecărei probe, să le coroboreze cu altele existente pe cauză, precum și noi administrate, ca mai apoi să poată pronunța o hotărîre legală și întemeiată.

Colegiul penal lărgit constată, că decizia instanței de apel din 14 noiembrie 2012 contravine prevederilor art. 414 și 417 Cod de procedură penală, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și asupra circumstanțelor importante pentru soluționarea corectă a cauzei penale.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecători.

La o nouă judecare a cauzei este necesar de a verifica mai minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv toate probele administrate în cauza penală, urmînd ca fiecare probă să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel se va conduce de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, va ține cont de argumentele formulate în apel, recurs și de cele expuse în prezenta decizie, va pronunța o hotărîre legală și întemeiată în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012, în cauza penală în privința lui Podoleanu Valeriu și Vrabie Dumitru și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia integrală este pronunțată în ședință publică la 07 mai 2013, ora 09.30.

Președinte
Judecători

semnătura
semnătura
semnătura
semnătura
semnătura

Olga Adam
Constantin Alerguș
Ion Arhiliuc
Vladimir Timofti
Ghenadie Nicolaev